

Forfatter: Nansen, Peter

Titel: Udrag fra KAMMERATER

Citation: Nansen, Peter: "Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating", i Nansen, Peter: *Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating*, Gyldendal, 1908-09, s. 272. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-nansen03ny-shoot-idm140127433405328/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating

Han gaar mod Døren; ELLEN trøder Ind, tilsløret, i pyntelig Formid-
dagstollette. Et Øreblik forlegen Favsø.

HENRIK. Velkommen, Frk. Krog. Deres Besøg
... jeg forsikrer Dem ...

ELLEN ler bag Støret. Slaaer det til Side; ser smilende paa ham
og strækker Haanden frem. Goddag Henrik. Er vi ikke
Dus længer? Vi er jo ikke Uvenner, vel? Og jeg
synes dog, at vi har kendt hinanden *saa godt* —

HENRIK trækker hende Haanden. Ja, naar *Du* synes,
Ellen. Men jeg var bange for —

ELLEN. Aa, hvor Du er morsom, Henrik. Saa
tragisk som Du har taget vort Forhold siden vi ...

HENRIK. Siden *Du* hævdede, mener Du?

ELLEN. Nej, Henrik, siden *Du* gjorde det. Det
 var Dig.

HENRIK. Men hvor kan Du dog —

ELLEN. Naa, ja, ja. Saa siger jeg, som jeg be-
gyndte: siden *vi* hævdede vor Forlovelse. Siden den
Gang har Du været utrolig. Ved Du, at jeg næsten
ikke turde skrive til Dig?

HENRIK. Men hvorfor?

ELLEN tager Handsker af. Aa — saadan som Du har
hilst mig paa Gaden. Kan Du huske for et Par
Uger siden, jeg mødte Dig med en af dine Ven-
ner? Du stillede Dig saadan op hilste saadan *hun*
efterligner hans Hilsen. Er *det* maaske nødvendigt, naar
man ikke mere er forlovet?

HENRIK *lser ironisk*. Nej, Du. Men man kunde jo
ikke vide, hvor smærteligt et Indtryk Begivenheden
havde gjort paa Dig, og at hilse en sørgende Enke
med et gemytligt Smil vil Du dog vist indrømme
mig ikke gaar an! — Men læg nu Tøjet, Du. Maa
jeg —?

Under disse Replikker er de gaaet frem paa Scenen; Overtøjet lægges til
Side; hun hjælper hende Ibrigt, og de smiler til hinanden; imens ser
hun sig nysgærrigt om i Stuen.